

Fra Januar Kvartal 1936 er der derhos paabegyndt Offentliggørelse af kvartalsvise Oversigter over Danmarks Udenrigshandel, angivende den samlede Værdi af Handelen indenfor de i Minimumslisten opstillede Kapitler og Afsnit, grupperet som i denne efter Varenes Bearbejdelingsgrad og deres Anvendelse.

5. Den økonomiske Oplysningstjeneste.

Sekretariatet har som sædvanlig udgivet en Række økonomiske, finansielle og statistiske Publikationer, bl. a. Oversigter over Verdenshandelen i 1935—36, Verdensproduktionen og Priserne 1935—36, og en Oversigt over den økonomiske Verdenssituation 1935—36.

c. Diskussionen i 2. Udvalg vedrørende økonomiske og finansielle Spørgsmaal.

Denne blev i Aar i ganske overvejende Grad præget af den Situation, der var opstaaet ved den *franske Francs Devaluering* den 26. September — efterfulgt af Devalueringen af den *schweiziske* og den *hollandske Valuta* — og den af den *franske*, den *engelske* og den *amerikanske* Regering udsendte *Fælles-Erklæring* om det Samarbejde, som de i den Anledning agtede iværksat for at sikre Opretholdelsen af det nye Møntgrundlag.

Den *engelske* Delegerede udtalte, at den nu stedfundne Stabilisering af de vigtigste Valutaer maatte efterfølges af en Formindskelse af en Række af de tidligere indførte Restriktioner for Handelen mellem Landene, saasom Kontingenter og Valutakontrol. Hvis man vilde opretholde disse Restriktioner efter Devalueringen, vilde de bevirke en urimelig hurtig Prisstigning i de paagældende Lande. Man skulde imidlertid ikke gaa frem efter for stort anlagte Planer eller Metoder, men gaa praktisk tilværks. Englands egne Erfaringer efter Pundets Devaluering havde vist, at Forholdene i England var undergaaet en betydelig Forbedring.

Den *engelske* Regering vilde utvivlsomt blive Genstand for Pres fra de Kredse, der nu blev udsat for stærkere Konkurrence fra Udlandet paa Grund af de andre Landes Devaluering. Englands Udførselsinteresser vilde ganske vist have Fordel af en yderligere Devaluering af Pundet, men den *engelske* Regering vilde anvende de til Raadighed staaende Midler for at undgaa dette. Til Gengæld maatte andre Lande nu træffe visse Foranstaltninger som deres Bidrag til Handelens Frigørelse. Udviklingen i den rigtige Retning kunde efter Englands Mening fremmes ved to-sidede Aftaler paa Basis af Grundsætningen om Mestbegunstigelsesretten. Mangesidede økonomiske Aftaler var det vanskeligt at tro paa; Erfaringerne var ikke gode.

Den *engelske* Delegerede talte desuden om Raastofspørgsmaalet, som efter Devalueringen vilde blive lettere at løse. Man maatte nærmere bestemme, hvad der forstaaes ved Raastoffer. Disse burde muligvis omfatte visse Fødemidler og ikke nødvendigvis begrænses til Produkter helt eller delvis fra Kolonier. Raadet burde nedsætte et Udvalg til at undersøge dette Spørgsmaal, og Ikke-Medlemsstater, som var særlig interesserede deri, burde ogsaa raadspørges og eventuelt samarbejde med Udvalget.

Et Forslag til en Resolution vedrørende Raastofspørgsmaalet blev senere fremsat af den *engelske* Delegation, som desuden — sammen med den *franske* — fremsatte Forslaget til den Resolution om den fremtidige Handels- og Valutapolitik, som i det væsentlige blev akcepteret af 2. Udvalg og Forsamlingen. Disse to Resolutions endelige Tekst findes gengivet nedenfor S. 5981.

Den *franske* Delegerede forklarede de Hensyn, der havde ført til Devalueringen af den *franske Franc*. Den *franske* Regering havde samtidig med Devalueringen ophævet omtrent en Fjerdedel af sine Kontingenter, nedsat Toldatserne for ikke-kontingenterede Varer med 15—20 pCt., og Afgifterne for kontingenterede Varer med 20 pCt. Disse Foranstaltninger skulde hindre overdrevne